

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Veszedelemes paklizás.

Pécs, 1898. október 14.

Bármennyire bizakodjanak is a kormányparti ujságok abban, hogy a magyar olvasóközönség kritika nélkül elfogad minden bárgyuságot, a mit neki feltálatni jónak látnak, arra még sem vitte rá őket a lelkiismeret, hogy az osztrák minisztereknek e heti budapesti utazásáról elhithetni iparkodtak volna, mikép az pusztán a kvótatárgyalások kedvéért történt, a mit bajosan is tehettek volna, mikor az osztrák miniszterek meg sem jelentek a kvótaküldöttség ülésén, hanem annál szorgalmasabban tárgyalnak a magyar miniszterekkel,

Kénytelen-kelletlen bevallották hát, hogy a miniszterek a *parlamentari tárgyalások esélyeiről* tanácskoztak, a miben természetesen bennefoglaltatik annak beismerése is, hogy teljességgel nem felelt meg a valóságnak az augusztusi tanácskozások eredményéről közzétett hivatalos kommuniké, a mely nagy hangon hirdette, hogy a kormányok megállapodtak már minden eshetőségre nézve.

Nos hát annyi tény, hogy épen arra az eshetőségre nem voltak elkészülve, a mely tényleg bekövetkezett, hogy t. i. a Reichsrath tárgyalja a kiegyezési javaslatokat, de azok változatlan elfogadására többséget teremteni nem lehet. Ez okozta aztán, hogy most újabb tanácskozások szük-

sége merült fel a parlamenti tárgyalások esélyeivel szemben való állásfoglalás végett.

A Bánffy-kormány még mindig azzal iparkodik port hinteni a világ szemébe, hogy úgy viselkedik, mintha komolyan azt várná, hogy az osztrák birodalmi gyűlés változatlanul elfogadja a javaslatokat, míg a zárt ajtó mögött a fölött folyik a paklizás, miként lehetne a magyar országgyűlést rákényszeríteni a Reichsrath által követelendő módosítások elfogadására az által, hogy törvényhozásunkat, mint már annyiszor tették, bevezetett tények elé állítják, a mikor nem marad más választás, mint vagy meghajolni, vagy cserben hagyni a kormányt.

Erre a célra kiválogatják a javaslatok tömegéből azokat, a melyek föltétlenül kedveznek Ausztria érdekeinek, s ezeket a többi előtti elsőbbséggel letárgyalatják. Különösen a vám- és kereskedelmi szövetségről szóló javaslatok ezek, melyek Ausztria gazdasági föltételét föltétlenül biztosítják s a melyeket ennél fogva a Reichsrath hajlandó is lesz lényeges változtatás nélkül elfogadni. Mikor ez aztán megtörtént, elő fog állni Bánffy báró a magyar országgyűlésen s rámutatva az osztrák alkotmányos képviselőlet által már elfogadott javaslatokra, követelni fogja itt is azok elfogadását.

Igy majd előbb mindkét részről alkotmányosan elfogadott egyezmény lesz azokból a javaslatokból, a melyek összes

gazdasági érdekeinket kiszolgáltatják az osztrák kapzsiságnak, aztán kerülnek majd sorra azok a javaslatok, amelyek Bánffynak u. n. „vivmányait“ foglalják magukban, a valuta és bankkérdésre s a fogyasztási adókra vonatkozó javaslatok, a melyeket a Reichsrath már alaposan meg fog rostálni, úgy hogy kihulljanak belőle mind a vivmányok. Ekkor aztán annak a bevezetett ténynek a nyomásával, hogy a vám- és kereskedelmi szerződés már mindkét részről alkotmányosan el van fogadva, kényszeríteni fogják a magyar országgyűlést, hogy a bankkérdésben, de különösen a fogyasztási adók kérdésében elfogadja az osztrák módosításokat, mert utóvégre is a törvényes formában létrejött vám- és kereskedelmi szövetség mellett ezek a kérdések rendezetlenül nem maradhatnak.

Bármennyire hangoztassa is Bánffy, hogy az összes javaslatok változatlan elfogadásához szigoruan ragaszkodik, különös jöstehetség nélkül is biztosra vehető, hogy a „vivmányok“ oroszlánrésze a Reichsrathban áldozatul fog esni, s hogy Bánffy báró lesz az, aki a saját többségét rá fogja birni az újabb áldozatok meghozatalára.

Ha nem ez volna készülöben a kulisszák mögött, akkor lehetetlen lenne annak a látszólagos bizalomnak ölbe rakott kezekkel való színlelése, mintha biztos kilátás lenne az összes kiegyezési kérdéseknek parlamenti uton való rendezésére, mikor

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Emlékezés.

Csendes méla holdvilágos estve
Kis szobámban ülök elmerengve;
Fáradt szemmel nézek ki a holdra, —
Sugarait bús arcomra
Pazar fényvel ontja.

Tudja már a hold is tán az égen:
Nem verőfény, homály való nekem;
Mert elbukik sötét felhők mögött —
S a homályban romok fölött
Virágfüzért kötök . . .

Ott egy rózsza, itt egy ibolyácska;
Az megvérzett, ennek illatárja
Magához vont s elbódítá lelkem —
Én a dőre, — azt szerettem
S ehhez hűtlen lettem.

Fáradt vagyok, nyugalomra vágyom;
Tán lezárja szememet az álom —
S ködbe vész el ez a barna lányka
S az a szóke, kinek töre
Lelkemet átjárta! . . .

Szendrői József.

Kedélyes gyilkos.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Hétfőn virradóra halva találták Marócsai uram portáján Csepeli Marcit, a falu első legényét. Megeredt a szóbeszéd:

— Ugy kell neki! Mit jár a más aszszonya után!

A gyilkos iránt sem igen törte a fejét senki. Ugyan ki lehetett volna más, mint a szép menyecske ura: Marócsai András? Hisz ugy borközi állapotban akárhányszor elmondta:

— Csak én érjem egyszer ott. Leütöm a derekát!

Nohát, bizonyosan ott érte. Be is váltotta a szavát. E fölött csakhamar napirendre tért a falu.

De nem hagyta annyiban a királyi ügyész. Egyszer csak arra citálják törvénybe Andris gazdát, hogy:

— Ki ölte meg a Csepeli Marcit?

Andris gazda igen furcsának találja ezt a kérdést. Nem is állhatja meg mosolygás nélkül.

— De mit tudom én azt?

A vizsgálóbíró szigorú szemeket vet rá:

— Azt pedig nem tehetted más, csak kend.

— Már ugyan mért tettem volna?

— Mért-e? Hát azért, csak azért, mert a felesége után járt. És kend tanuk előtt is mondta . . .

De már erre harag futja el Andris gazda

szíve táját. Szemeit mereven szegzi a vizsgálóbíróra. Hatalmas melléből hörögve tör ki a szó:

— Mondtam? Mondtam hát. Nem tagadom. Meg is teszem, ha ott érem. Az én becsületemben ne gázolódjék senki.

— Csillapuljon kend. Aztán vallja be az igazságot, hogy kend tette.

— Tette, a ki tette. Én nem tettem.

— Itt a tagadás nem használ. No csak mondja el kend: hogy történt?

— Ha én azt tudnám.

— Majd én segítek. Hát mikor éjszaka hazament kend, ott érte a Csepeli Marcit az udvaron. Felkapta a nagy fejszét s leütötte vele azt a szerencsétlen Marci gyereket. No ugy-e ugy volt?

— A tekintetes ur tudja.

— De kendnek is kell azt tudnia.

— Tudja a fránya.

— Igy ne beszéljen kend, mert tüstént vasra veretem. Ez nem gyerekjáték!

Ettől a szigorú hangtól olyan lesz Andris gazda, mint a kezes bárány. Nem tagad már semmit. Ráhagy mindent.

— No ugy-e ugy volt?

— Ugy.

— Részeg volt kend?

— Biz én ittam.

Azzal felolvasták előtte a jegyzőkönyvet. Abban el van mondva szép rendjén minden: mi, hogy történt. Bánja is azt Andris gazda! Ámbár az ő elméjében másképp rémlik mindez.

azok az osztrák pártok is, a melyekre Thun gróf támaszkodik, egymásután manifesztálják, hogy a javaslatokat csak lényeges korrigálásokkal hajlandók elfogadni.

De hogy kormányunk már lelépett a változtatásokat ellenző ösvényről, világosan bizonyítja a kormányparti sugalmazott sajtónak az a legujabb alakoskodása, a mely a változtatások ellenzését csak a lényeges módosításokra vonatkoztatja, lényegtelen módosítások elfogadását pedig már előre biztosítja. Persze, hogy mi a lényeges s mi a lényegtelen, annak meghatározását a kormányra bizza, a mely szokott vaslogikájával bizonyára lényegtelennek fog jellemezni minden oly módosítást, a melyhez a Reichsrath szigorúan ragaszkodik.

Ennek a veszedelmes paklizásnak egy burkolt jelensége fecsillámlott már tegnap a pénzügyi bizottság ülésén Lukács László pénzügyminiszter beszédében, a melynek más célja nem lehetett, mint előkészíteni a hangulatot az egyik kiegyezési megállapodás módosításának elfogadására.

Tudvalevő dolog, hogy Bánffy vívmányainak legfontosabbja a fogyasztási adók átutalásában kulminál, a melynek célja az, hogy a fogyasztási adók annak az államnak a pénztárába folyjanak be, a mely államban a megadóztatott cikkek elfogyasztva lettek. Külön vámvonallal nem természetesen másként nem valószínű meg, mint hogy az az állam, a mely az adót a termelőtől beszede, ezt megtéríti annak az államnak, a melyben a cikkek elfogyasztottak. Csakhogy itt az az anomália következne be, hogy a magyar kincstár némely fogyasztási adó alá eső cikkek után sokkal csekélyebb adót kapna, ha azok Ausztriából hoztattak be, mintha idehaza gyártattak volna, mert a magyar állam azok gyártása után sokkal magasabb adót szed, mint az osztrák, a mely természetesen csak az ő kisebb adótételét térítené meg nekünk, ha az ő területén

gyártott cikkek hozzánk kerülnek fogyasztásra.

Kétségtelen dolog, hogy ebben az osztrák gyártmányoknak a mi gyártmányaink rovására való jogtalan kedvezményezése foglaltatnék, egészen eltekintve attól, hogy ez a magyar kincstár érzékeny károsodásával járna, mert a magyar fogyasztó bizonyosan a kisebb adótétel alá eső s így olcsóbb osztrák gyártmányok adna előnyt a mi agyonadóztatott gyártmányunk fölött.

Ezért az az egyezmény létesült a két kormány között, hogy az átutalendő fogyasztási adók mindakét államban egyenlőkké tétessenek, s minthogy a magyar kincstár nem szállíthatja le az adókat, elhatározták, hogy az osztrák fogyasztási adók emeltessenek a mi adóink magasságára. De hát ez roppant visszatetszést szült Ausztriában, mert bizony ők nem hajlandók akkora adókat fizetni, a mekkorákat mi fizetünk azért a szerencséért, hogy Bánffy kormányzatának áldásait élvezhetjük.

Az tehát minden kétséget kizáró bizonyossággal előre látható, hogy az átutalással kapcsolatos ezt az adóemelést a Reichsrath egyhangulag visszafogja vetni. Ennek megnyugással való tudomásul vételét előkészíteni volt célja Lukács tegnapi felszólalásának, a mikor kijelentette, hogy az *az adóemelést semmiféle összefüggésben nincsen a Bánffy-féle vívmánnyal, az adóátutalással, s hogy az nem a magyar kormány kezdeményezésére s nem is Magyarország érdekében hozatott javaslatba.*

Persze a magyar kormányra teljesen közömbös, hogy az osztrák származású cikkek fogyasztása után sokkal kevesebb adót kap, mint az idehaza gyártottak után, közömbös az is, hogy így idehaza kedvezményezi az idegen cikkek fogyasztását a mieink rovására: csak az a főszempont előtte, hogy megmaradjunk továbbra is gyarmatországoknak, a melynek nem is lehet más ambíciója, mint nyersterményekkel szolgálni

az anyaországnak s ha mégis eszébe jutna gyártmányokkal veszélyeztetni az anyaországbeli gyártmányok itteni kelendőségét, hát fizessen érte olyan birságot, a mely alól ez utóbbiak mentesek.

Jogász ismerkedési estély.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 14.

Az idén későre maradt a jogászok ismerkedési estélye, elhalasztották azt az országos gyász miatt a gyászolásra meghatározott egy havi idő letelte utánra s így tegnap este gyűlt össze a sok fiatal ember a Nádor kávéház belső termébe, a mely bizony szűknek bizonyult az estélyen résztvevők betelődésére.

Szorosan egymás mellett állottak az asztalok és minden asztalt körülültek a fiatal és öregebb jogászok, a kik éljenezve fogadták a körökben megjelent tanárokat, dr. *Schaurek* Bódogot, dr. *Késmárky* Istvánt és dr. *Angyal* Pált, kik az egyik asztalfőnél foglaltak helyet s körülöttük csoportosultak a felsőbb évfolyamokat hallgató jogászok, míg a fiatalabbak csak egy-egy tószit alkalmával jöttek fel poharaikkal kocintani a felső asztalhoz, ilyenkor cserélve helyet egy-egy idősebbel, a ki viszont a még ismeretlen új kollegákhoz ment le kocintani, brudert inni.

Mert ez az ismerkedési estély van hivatva arra, hogy igaz barátokká, mondhatni testvérekké tegye a jogakadémia hallgatóit, ezen váltja fel a magát, a bizalmas, baráti megszólítás, az együtt megivott baráti pohár után.

Természetes, hogy tószitokban nem volt hiány s első sorban az első évesek közül emelt szót *Makay* István, ki az estélyen megjelent tanárokat és általában a tanári kart éltette.

Erre dr. *Késmárky* István tanár felelt, biztosítván a jogászságot, hogy a tanári karban nemcsak oktatóit, de jóakaró barátait is fogja mindig találni, a kikhez forduljanak mindenkor teljes bizalommal.

Röhmer Oszkár első éves az »öreg« joghallgatókat szólította fel, hogy őket, mint az akadémia új hallgatóit, ajándékozzák meg

jóakarattal a védőbeszéd elmondásához. Ez már tetszik András gazdának. Mely érdeklődéssel hallgatja egy darabig:

— Ez aztán beszéd! Ennek van esetje! Az elszörnyűködés általános. Csak akkor veszi magát észre, hogy már megint eljárt a szája.

— Hát bolond ez az ember, vagy szimulál?

— Szimuláns, képmutató, cinikus!

A védőügyvéd a tárgyalás elhalasztását kéri. Az új tárgyalásra kéri vádlott feleségét is beidézteni, aki a jelen tárgyalásról betegsége miatt elmaradt. Azonkívül kéri védencének elmebeli állapotát is megvizsgáltatni.

És a törvényszék csakugyan helyt adott a kérelemnek. Elhalasztották a tárgyalást későbbre. Amikor aztán a menyecske is megjelent.

Hogy reszketett András gazda, mikor azt az asszonyt meglátta. Az ő szeme fényét! A ki oly nagyot vétett ő ellene! De akit még most is szeret.

Milyen halavány az arca! Bizonyosan sokat szenved. Megbánta tettét. És ő hogy meg ne bocsájtana neki!

— Akar-e vallani? — kérdi a bíró.

— Akarok, — szól a menyecske elcsukló hangon — az uram ártatlan. Csepeli Marcit nem ő ölte meg, hanem egy másik legény. Kettőn jártak utánam. Utjában volt egyik a másikának.

— Hol van az a legény?

— Túl a vizen, valahol a Fekete hegyek közt.

Mikor ő éjnek éjszakáján haza tért, bizony nem sokáig keresgélt még fejsze után. Örült, hogy betalált a kis kamrába. Lefeküdt s aludt reggelig, amikor azzal verik föl, hogy megölték a Csepeli gyereket. Itt fekszik holtan az udvaron.

Csupán csak egy dolog nyomja nagyon a szívére. Az fájt neki nagyon, hogy az az asszony, akit olyan szegény sorból jómódba emelt, hogy az az asszony, akit ő úgy szeretett, mint a szeme világát, hogy az meg tudta csinálni. Szeretőd tartott ő mellette!

Hanem mikor kivezették a vizsgáló bíró szobájából, csak visszatért megint a jobbik kedve. Jó, hogy meg nem ette az a haragos bíró.

Azután belökték valami nyirkos, hideg szobába. Az volt a tömlőc. Ott aztán volt ideje az elmélkedésre. Elgondolkozhatott a maga dolgán.

Nem volt egyedül.

Egy sereg csirkefogó, gyujtogató, kapcibetyár röhögött, évődött ott körülötte:

— Hát kendet mi hozta ide?

Mosolyogva felel meg rá:

— Azt mondják: embert öltem.

— Bevallotta kend?

— Ráhagytam.

— No, azt bolondul tette kend. Látta valaki?

— Nem látta azt maga még az egy látó Isten sem. Nem én öltem meg.

— Hát ha most fölakasztják kendet?

— Majd kiderül az igazságom.

— Ha be nem borul.

Erre már elkomorodik egy kicsit:

— De mit tettem volna? Mikor úgy rám ripakodtak!

— Tagadni kellett volna.

— Tagadni, ugy-e? Hisz tagadtam én.

— Még most sem késő. Hátra van még a végtárgyalás. Akkor visszazíhatja kend a vallomását, ha nincs tanu.

Megfogadta András a jó tanácsot. A végtárgyaláskor úgy letagadott mindent, hogy az csak gyönyörűség volt. A királyi ügyész majd megette kezét, lábát:

— Ilyen megátalkodottságot én még nem tapasztaltam.

Rá is olvasták fejére a szentenciát. Minek utána... és a többi... ott érte portáján a Marci gyereket, aztán se kérd, se lát: csak fölkapja a nagy fejszét s leüti vele a legényt...

— Hogy tudja, mintha látta volna! — kottyán bele nevetve András.

De ezzel aztán nagyon maga ellen háborította a törvényszéket.

— Impertinencia! Megátalkodott konokság!

Vádlott csak nevetett. Nem egykönnyen ijed ő már meg. Ott a bűvös talizmán a zsebében. (Attól nem árthatnak neki.) Tagadni kell!

A királyi ügyész halálbüntetést kért rá kiszabni.

No de vissza van még a védő ügyvéd is. Majd tisztára mossa az. Hozzá is fog teljes

baráti szeretetükkel, mire *Lázár Gyula* jogászelnök felelt az öregek nevében és e tószót után volt a tulajdonképeni baráti pohár ivása, mely jó barátta tette a jogászok idősbjeit a fiatalokkal.

Schaurek Bodog jogtanár elmés, humorral fűszerezett beszédben adott egy kis képet arról, hogy mi vár a jogászra az akadémián hallgatandó négy évfolyam alatt. Minden évnek vig és komolyabb oldalait rajzolva kívánta, hogy az akadémián szerzett tanulmányaik egész életükben meghozzák áldásos gyümölcseit.

A beszédeket lelkesült éljenek és a *Farkas* Sándor zenekara által ráhuzott tusok követték s a szünetek alatt kedélyes beszélgetéssel, poharazással és a zenedarabok hallgatásával telt az idő.

Megjelent az ismerkedési estélyen az akadémiának néhány végzett növendéke is, kiket a volt kollegák és a fiatal jogászok hangos eljenzéssel fogadtak és örömmel üdvözöltek körükben.

A tanári kar megjelent tagjai is igen jól érezték magukat az estélyen s csak akkor távoztak el, midőn a jókedv magasabb hullámokat kezdett verni. A jogászság éljene és a cigány által huzott »Rákóci« kísérté őket eltávozásukkor és azután mind hangosabb és hangosabb lett a Nádor kávéház, s az éjben még soká lehetett látni és hallani egyes csoportokat, a mint más kávéházak-, vagy hazafelé tartottak s csak a beköszöntő hajnallal tértek nagyobbára pihenni a kellemesen elmúlt estély után, melyet az akadémia tanárai és polgárai egymás körében, fesztelen baráti társalgással, mulatással töltöttek el.

H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 14.

A három férfi, az árok és a kutya.

Hogy miként kerültek össze ezek az egyébként nem egymű lények és dolgok, azt az alábbiakban leszek elmondandó:

(A három férfi.)

Történt ugyanis — a közelmúlt félig őszi holdvilágos esték valamelyikén, hogy a három

— Hogy hívják?

— Azt el nem árulom. Őt szerettem s most is szeretem. Ő volt üdvösségem s kárhozatom. Aztán megcsalt. Elhagyott...

— Erre a vallomására hitet kell ám tenni, úgy beszéljen.

— Tudom. Hitet teszek rá. Nem félem én már az Istent... Rám nehezedik sujtó keze... Érzem... De nem sokáig viszem már...

Egyszerre harsogó kacagás hangzik föl a teremben. Mindenki András felé néz. O kacagott föl:

— Nem igaz, bíró uraimék nem igaz! Vezessenek vissza a börtönbe. Én öltem meg, én öltem meg! Akaszszanak föl, én öltem meg.

*

Egyik Dráva-menti kis falucska szederindás temetőjében ujon hantolt sirhalom domborodik. A kőkénybokros csiher közül kivilágít fehér fejtája. Ahhoz a sirhoz jár ki Marócsai András minden nap.

Ott fekszik az az asszony, aki neki mindene volt. S aki oly nagyot vétett ellene. De megszenvedett érte. Elment, vissza sem jön többet. És ez úgy fáj az ember szívének.

Elbeszélget ahhoz a néma sirhalomhoz; bizony nem sok veleje van a beszédjének:

— Látod, látod... minek tetted, minek mondtad?... Jobb lett volna ott maradnom...

... Én vagyok a gyilkos... Akaszszanak föl! Senki sem hallgat rá, senki sem figyel rá. Azt mondják: bolond.

Meglehet.

Bodonyi Nándor.

férfiak vig zeneszó mellett vidáman italoztak a »Royal« villanyfényes termében. Már éjtél után két óra felé hajlott vala az óramutató, midőn a három férfiak maguk maradván a kávéházban, a »Royal« ritka bajuszu udvarosa, egy tölcserrel merész vizes nyolcasokat rajzolva a padlóra, söpörni kezdett.

Ekkor felcihelődtenek a három férfiak, s felhajtvá kabátjaik gallérját, szájukban egy-egy égő szivar csutakkal, bár merész, de nem egészen határozott léptekkel az ajtó felé indultak vala, s csakhamar az utcára értek.

Vidám hangulatuk kellő ecsetelésére, a »Nap és Hold« ismert danáját dudorászták.

»Vigan dudál a portugál...«

Ekképen érkezének a három férfiak a piac-tér kellős közepére, hol a vezető férfi, vészjtjóslo vezénylő hangon elkiáltá magát: — Hopp! Megállj.

A vezényszóra a három férfiak megálltanak, mint a földbe szegzett: cölöp.

(Az árok.)

— Itt árok van! — mondá a vezető férfi, s kétségbeesett pillantással tekintett végig társain.

— Hogy kerül ide az árok? kérdezték ők. ? ? ?

S mindhárman mélyen elgondolkoznak e furcsa jelenség fölött.

— Talán megnyilt a föld? — mondá az egyik.

— Vagy Vezuv van tán e város alatt? — szolt a másik.

— Heureka! Megvan! — kiáltá a harmadik — csatornázzák a várost. Innen e nagy árok.

S midőn ekképen kétségen felül megállapították az árok honnan keletkezését, azon kezdtek tanakodni, hogy miként kellene ezt az óriási közlekedési akadályt utjukból elhárítani.

— Ugorjunk által rajta — indítványozta a vezető.

— Helyes. Ugorjunk árkot — mondák a társai.

S bár fejük a nagyobb mérvben élvezett szesztől kóválygott, s dacára annak, hogy egyikük sem volt sem az atletikai klub, sem a tornaegylet tagja, merész elhatározással neki szaladtak az ároknak, s némi erőmegfeszítéssel, a körülményekhez képest eléggé sikeresen átugrottak az árkon.

A tuloldalalon aztán a nagy ugrástól lihegve, az örömtől sugárzó arccal szoritották meg egymás kezét, s gratuláltak egymásnak a problema eme sikeres megoldásához.

(A kutya.)

Történt azonban, hogy midőn a három férfiak diadalmában uszva, egymást hő-sökként ünnepelték, az egyik férfi kutyája — mely csak arra várt, hogy gazdája tul legyen az árkon, minden ugrás, minden erő megfeszítés nélkül átkelt a közlekedési akadályon, s lassu léptekkel farkcsóválva közeledett gazdája felé.

— A kutya nem ugrott! kiálták unisono a három férfiak, s mély megütközéssel tekintettek majd az ugrást megvető kutyára, majd pedig egymásnak, a csodálattól sápadttá vált arcára.

— De hát miként kelt át az árkon a kutya?

— ? ? ?

— Nézzük meg, indítványozta a vezető — végre is nem lehet boszorkányság a dologban.

És a három férfiak, lassan, óvatosan közeledtek az árok felé.

Az egyik be akarta dugni botját az árokba, hogy annak mélységét kikémlelje, de bizony a bot a piac-tér nivójánál mélyebbre nem sülyedt.

Egy pillanat alatt megváltozott a helyzet.

(Finale.)

Az imént még elszánt árokugrálok, az éj rettentetlen hősei hangos kacagással for-

dultak egymásnak, nem győzték vakságuk, s ügyetlenségük miatt korholni egymást.

Az általuk megejtett helyszini vizsgálat után — ugyanis megállapították, hogy nem kis fáradsággal, éjjnek idején: a városháza öreg tornyának árnyékán ugrottak át, melyet a mosolyogva alá világító hold varázsolt oda a három italos férfiak nem kis boszuságára.

Ennek végeleges megállapítása után, aztán megszegyelték magukat s a mennyire az éj homálya engedte elpirulva, szótlanul távoztak a három férfiak.

Csupán a kutya csóválta nagybüszkén farkát, azon kitüntető öntudatban, hogy vele nem tudott árnyékot ugratni az ármányos holdvilág!

Genosi Gerő.

Napirend 1898. október 15-én.

Naptár: szombat, okt. 15. — Róm. kath. Teréz. — Prot.: Teréz. — Görög-kel.: (okt. 3.) Dénes. — Zsidó: S. Bereschith. — Nap két 6 óra 4 perckor; nyugszik 4 óra 54 perckor. — Hold két 6 óra 2 perckor reggel; nyugszik 4 óra 24 perckor délután. Ujhold 1 óra 37 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Hűvös idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Kézimunka és festmény-kiállítás a községi polgári iskolában.

Színház: »Arany lakodalom«, látványos színmű.

— (**Katonai ünnepély.**) Ma volt évfordulója a hochkircheni és lipcei csatáknak, melyet a 44-ik gyalogezred katonai ünnepséggel ült meg. Reggel nyolc órakor a belvárosi plébánia templomban dísz-mise volt, melyen a 44-ik gyalogezred zenekara szolgáltatta a templomi zenét. Délben a tiszti étkezőben társas ebédet tartottak.

— (**Kinevezés.**) A főispán dr. *Kosovits* Ákos megyei alügyész, tiszteletbeli főügyészszé nevezte ki.

— (**Polgármester mint anyakönyvvezető.**) *Schlauch* Imre építész kérelme folytán a főispán megengedte, hogy *Schlauch* Laura Emiliának *Rekvinyi* Edével f. hó 17-én kötendő házasságnál a polgári esketést *Majorossy* Imre polgármester teljesítse.

— (**A Verdi-Requiem előadása.**) A Pécsi Dalárda karöltve a Zenekedvelők-Egyesületével és a Műkedvelő női énektársasággal, nagyban készül Verdi requiemének jövő hó 19-én a színházban tartandó előadására. Az előadás tiszta jövedelme Erzsébet királyné szobra alapja javára fordítatik s a Requiem előadását *Várady* Antal dr., a jeles poéta prologjának előadása előzi meg. Az előadásra jegyek előre válthatók Domján I. könyvkereskedésében a következő árak mellett: páholy 12 frt., földszinti zártszék 2 frt., II-od emeleti zártszék 1-ső sor 60 kr., a többi sorok 40 krajcár; földszinti állóhely 50 kr., karzat 20 krajcár.

— (**Áthelyezés.**) A m. kir. igazságügy-miniszter Faddy János szegzárdi kir. törvényszéki aljegyzőt a szegzárdi kir. járásbíróshoz helyezte át.

— (**Rendőri sajtóiroda Pécsen.**) Valahára talán vége szakad azoknak a nehézségeknek, melyekkel a helyi újságíróknak a rendőri hírek gyűjtésénél küzdeniök kellett. Mint értesülünk *Vaszary* Gyula főkapitány egy rendőri sajtóiroda létesítését tervezi, hol a nap egy bizonyos órájában a hirlapírók az e célra nyitandó könyvből a történt eseményekről értesülést szerezhetnének. Valóban kívánatos volna, hogy ez a terv mielőbb megvalósuljon.

— **(Női kézimunka kiállítás.)**

A pécsvidéki tanítónők egyesülete — mint már hírül adtuk — folyó hó 15—17 napjain, női kézimunka és festményekből rendezett kiállítását megnyitja az érdeklődő közönség előtt. Már a mai nappal teljesen befejezést nyertek a kiállítás előkészületei és a polgári iskola nagyterméhez vezető ajtó sárga-kék diszszel jelölve mutatják az utat, melyet megtéve a kiállított tárgyak pazar sokasága tárul fel a nézők szemei előtt, a legizlésebben elrendezve. Csaknem hihetetlennek látszik, hogy ilyen sok és nagy, részben sok időt és fáradságot igénylő tárgy volna nálunk összegyűjthető, de a kézzelfogható valóság bizonyítja s így a kiállítás hasznos és kellemes látványt nyújt nemcsak az ily dolgokban szakértőknek, de mindazoknak is, a kiknek érzékük van a szép iránt. A csekély (20 kr) belépti-díj lefizetése alkalmával tombola jegyek is válthatók darabonként 10 krajcárért s az ajándék gyanánt összegyűlt tárgyakból szép emléket nyerhetnek a kiállítást látogatók. Dacára a csekély belépti díjnak minden bizonynyal szép jövedelemre számíthat a rendező egyesület, melyet könyvtára gyarapítására fog fordítani, a mely célra jobb és szebb eszközt nem is választhatott volna. Holnap szombaton délelőtt tizenegy órakor lesz a kiállítás megnyitása, melyen előkelő, meghívott vendégek is részt fognak venni s melyre az egyesület *pártoló tagjait ez uton is különösen meghívja* s remélhető, hogy a három nap alatt, míg a kiállítás nyitva lesz, folytonosan zsúfolva lesz a terem érdeklődőkkel, a kik nem fogják sajnálni, hogy fáradságot vettek a kiállítás megtekintésére.

— **(Véglegesítés.)** A m. kir. igazságügyminiszter a szegzárdi kir. törvényszéknél ideiglenes minőségben alkalmazott Fejős Imre aljegyzőt ebben az állásában végleg megerősítette.

— **(Mérges gombák.)** A beállott esőzések után az erdőkben buján nőnek most a gombák, melyeket a közeli községek lakói nagy szorgalommal gyűjtenek, hogy télire eltehessék. Gyakran megtörténik azonban, hogy az ehető gombák közé a mérges — az úgynevezett bolond gombát — is közé szedik, melyek súlyos, sőt gyakran halálosvégű betegséget okoznak. Így történt ez a napokban is az egyik szomszéd községben, hol Szavenics Sztevó, ottani lakos és hat tagból álló családja betegedett meg súlyosan a mérges gombák evésétől. Csak a gyorsan előhívott orvosi segélynek köszönhető, hogy halálozás nem történt. Szavenics Sztevo, a felesége és három gyermeke már kiheverték a bajt, csupán a család legfiatalabb tagjának, egy három éves kis fiúnak állapota aggasztó.

— **(Verekedő koldusbiró.)** Néhai Bedő Imre lelkiüdvéért olvasott gyászmisén történt, hogy a gyászoló család a templomban volt koldusokat a halottas házhoz hívta a szokásos alamizsnák osztogatása céljából. Stricky Antal volt „koldus biró”, elmult hivatali hatalmával élve, megelőzte a többi koldust és egyedül állított be a halottas házhoz:

— Adják kérem nekem azt a kis pénzt — mondta — majd szétszotom társaim között. Én a koldus biró vagyok!

A rég letűnt hatalommal való eme visz-

szaelésnek nesztét vették a koldusok s megtámadták a sáfárkodó koldusbirót. Legjobban egy öreg koldusasszony — Varga Anna — szájalt, kit aztán a dühre gerjedt Stricky ott a halottas ház kapuja alatt alaposan megvert. A verekedés természetesen nagy népcsődületet okozott, míg a rendőrség szét nem választotta a verekedő koldusokat.

— **(Adózók figyelmébe.)** A folyó évre érvényes állami adók, úgy az ez után járó községi és utadó kivetések befejeztetvén, a város adóügyi osztálya felhívja az adózókat, hogy adókönyveik kiegészítése végett 15 nap alatt a városi adóhivatalban jelentkezzenek.

— **(Mire visz a boszu?)** Csúzán a napokban kigyuladt Tóth József, ottani lakos háza. A tűz rohamosan terjedt az uralkodó szélben s az egész tető porrá égett. A kár meghaladja a háromszáz forintot, a mely azonban részben megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. A tűz keletkezési okának kipuhatolása végett megindított vizsgálat során kiderült, hogy a tűz gyújtogatásból keletkezett. Ugyanis Tóth Józsefnek régi ellensége volt egy Hunyady Ferenc nevű ember, a ki boszuját végre is úgy hajtotta végre a gyűlölt ellenségen, hogy a házat gyújtotta fel. Mikor a csendőrök elfogták, nem is tagadta tettét; beismerte azzal, hogy boszúból tette s most már kielégítve boszuját, nyugodtan megy a börtönbe. Aminthogy be is kísérték s most ott várja a gyújtogatásért rámerendő büntetést.

— **(Az anya bűne.)** Fiatal, alig huszonkét éves leány lépett a korai bűn ösvényére. Fiatal kora tapasztalatlanságával hitt a csábító fiatal ember mézes szavaiban, elbukott s anya lett. Egy ideig csak sikerült szégyenét leplezgetni s elhítni ismerőseivel, hogy vízi betegségben szenved, azonban az utóbbi időben már tagadhatlanná vált állapota. Ekkor, hogy a gyalázatot elkerülje, édes anyja segélyével — *megölte gyermekét.* Domics Gizellának hívják a szerencsétlen leányt, ki a társadalom megvetésétől való félelmében követte el borzalmas tettét. A gyermekgyilkosságot a leány egyik barátnője névtelen levélben fedezte fel a rendőrség előtt. A feljelentés folytán Selényi Antal rendőrbiztos megindította úgy a leány, mint annak anyja ellen avizsgálatot, mely még mindig folyik.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a törvényszék elnökségéhez.

— **(Hercenberger tánciskolája.)** A mi veterán és mégis örökítő táncitanítónk, Hercenberger József, ki már nem egy nemzedéket vezetett be a táncművészet titkaiba, jövő hó 7-én nyitja meg a Vigadóban táncanfolyamát. A beiratások f. hó 22-től kezdve Hercenberger lakásán (Anna-utca 10. szám) eszközölhetők.

— **(A javithatatlan.)** Jelenik Rudolf, pécsi könyvkötősegéd annak idején azt a hőstettet követte el, hogy betört fényes nappal a sógora lakásába és elvitt onnan egy csomó ruhaneműt és egyéb értékes holmikat. Természetesen, megszökött a betörés elkövetése után s azóta nem tudtak a nyomára akadni. Most aztán érkezik életjel róla. Ugyanis

Zomborból jelentik a pécsi rendőrségnek, hogy Jelenik Rudolf ott dolgozott egy könyvkötőnél, kitől 25 forintot előre felvett fizetéséből s azzal megszökött. A munkakönyve, az ott maradt a kárvallott gazdánál; Jelenik azonban aligha fog valaha érte visszamenni. A javithatatlan embert most nyomozzák.

— **(Megvadult ló.)** Nagy riadalmat okozott ma délben egy elszabadult ló, mely örült futással száguldott végig a piac-téren. Egy közös hadseregbeli közlegény vezette kantárszárnál fogva a lovat, mely hirtelen megbokrosodva, kirántotta magát a közlegény kezéből és futásnak eredt. Szerencsére emberben nem tett kárt, csak a Nádor előtt ülő cserepes kofák portékájában okozott némi csekély kárt a megvadult paripa.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A m. kir. belügyminiszter Somogy vármegyében a kaposvári anyakönyvi kerületbe az 1893. évi IV. t.-cikkben rendszeresített X. fizetési osztály harmadik fokozatába sorozott anyakönyvvezető helyettesi állásra Boda Miklós szennai anyakönyvvezető helyettesét nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Az ökölnyi tolvaj.)** Csöpp kis gyerek, egy alig öt éves fiúcska került ma a rendőrség elé, hol vásott lelkű tolvajok, javithatatlan gonosztevők fölött ítékeznek. Lopással vádolják azt az ökölnyi kis fiút, ki egyebet sem tudott mondani, mint azt, hogy „Jani”-nak hívják. Az a bűne a kis Janinak, hogy a piacon a gyümölcsös kofák között ögyelegetve, gyermekes szivecskéje megkivánta a csábítóan felé integető barackokat, melyekben otthon úgy látszik kevés része van. S ellenállhatlan vágától ösztökélve, belenyult kis kezével az egyik kofa kosarába s onnan elcsent — *egy barackot.* A kofa rajta csipte a kis embert s szörnyű rikácsolással a rendőrségre cipelte. Ott — persze — mit sem tehetnek azzal a csöpp fiúval, legfeljebb a szülőket fogják meginteni, hogy a kis fiút ne engedjék csavarogni.

— **(Elkobzott lovak.)** Nem itt nálunk, hanem fent valahol a sziklás Gömör-Kishont vármegyében kőborcigányoktól öt lovat koboztak el. A rimaszombati alispán most megkereste a pécsi rendőrséget is, hogy az esetleges károsok után kutasson. Mert a cigány bizony sok földet bejár a lopott lóval s nem lehetetlen, hogy errefelé lopták a lovakat s felmentek velök Gömörbe, hogy ott adjanak túl rajtok.

— **(Tolvaj cigányok.)** Pócsán Vidrák Milán, Borovác Markó, Borovác Dobrán, Borovác Jefta, ottani lakosok udvarába belopóztak Kovács Ádám és Kovács Mihály, németbolyi kőborcigányok s onnan különféle tárgyakat loptak el. Azonban nem mehetek messze a zsákmánnyal, mert utolérték őket és Kovács Ádámot el is fogták. Kovács Mihálynak kedvezett a szerencse; ő a lopott zsákmány egy részével elinalt üldözői elől. Most keresik, hogy ő is a börtönbe jusson, a hol Kovács Ádám már nyugodtan pihen bábérain.

— **(Kiderült lopás.)** Cakó János olaszi lakos udvaráról, mikor a gazda épen őrleni való búzát akart szállítani a malomba

négy zsák gabonát valaki elemelt. A káros feljelentés az esetet a csendőrségnél, a nyomozás során kiderült, hogy a lopást Wittmann József gyulai lakos követte el, a kinél a lopott gabonát meg is találták. A tolvajt feljelentették a pécsi királyi járásbírósnak.

— **(A pécsi viz.)** Több évi távollét után egy uri ember visszatért Pécsre. Nagy örömmel üdvözlö egy vendéglős és ragyogó arccal mondja neki:

— Látod barátom, aki a pécsi vizet iszsza, vágyik annak szive vissza!

— Igazad van, hangzott a felelet, mert mikor én itt voltam, mindig a te borodat ittam.

— **(Korai hideg.)** Tiszta, derűs ég mosolyog felettünk; ragyogón, mint verőfényes nyár közepén. Sehol egy tenyérnyi felhő az áttetsző kékségen. Hanem azért a derűs égbolt az olasz ég egyik legfőbb tulajdonságát nélkülözi: a meleget... A vénasszonyok nyara ugyancsak hűvös az idén, esténként pedig szinte télies hideg kellemetlenkedik. Október érezteti velünk hatalmát s félő, hogy a tél előbb itt lesz, mintsem váránk. Meglep bennünket a zordon téli hideg, mielőtt elkészültünk volna illendőkép a fogadására.

— **(Rendelet az esküdekről.)** Az igazságügyminiszter a belügyminiszterrel egyetértőleg egy vaskos rendeletet bocsájtott ki az esküdt bíróságok összehívása, az alaprajstomok készítése, a tagok választása stb. tárgyában. A miniszteri rendelet, mely 1899. évi január hó 1-én lép életbe, ma érkezett le

a megyéhez, mely körrendelet alakjában közli a miniszteri leiratot, az illetékes városok és községekkel.

— **(Tízezer anyós.)** A magyarországi anyósok létszáma a múlt augusztus hónapban tizezerrel szaporodott. A magyar királyi központi statisztikai hivatal »Havi Közleményei«-nek legújabb füzetéből ugyanis azt látjuk, hogy augusztus hónapban 5.319 házasságot kötöttek. Magában Budapesten 567 párt adott össze az anyakönyvvezető. Az egyes országrészek közül aránylag a legtöbb házasságot a Duna-Tisza közén kötötték, a legkevesebbet Erdélyben. Aránylag a legtöbb házasság Turóc-megyében jött létre, a legkevesebb Beszterce-Naszódban, ahol mindössze négy házasságot kötöttek. Törvényhatósági városaink között a házasságkötések számaránya tekintetében Pozsony állott első helyen, az utolsón Hódmező-Vásárhely. Vegyes házasság volt 765; ebből keresztény-zsidó házasság 27. Tizenhét esetben zsidó nőlegény vett el keresztény leányt, 9 esetben zsidó menyasszony lépett keresztény nőlegénnyel házasságra. A születendő gyermekek vallása iránt 172 esetben jött létre meggyezés és pedig az esetek többségében, az anya vallásának javára. A legtöbb meggyezés a római katolikus vallásnak kedvez. A 27 zsidó-keresztény házasság között 9 esetben jött létre meggyezés, még pedig 6 esetben a keresztény, 3 esetben a zsidó fél javára.

— **(Zichy Jenő mint kinézer.)** A magyarok őshazáját gróf Zichy Jenő most tudvalevőleg Kinában, Pekingben kutatja, ahová mostanában érkezett meg szerencsésen, mint arról magyarországi barátai örömmel értesülnek, s hogy a tudományos gróf mennyire követi a kínai szokást, bizonyítja az a levele is, melyet nemrég irt haza egy barátjának, egy grófnak, A gróf a mint felbontja a leve-

let, akkor látja, hogy egy copfos és borotvált fejű pekingi benszülött arcképe van mellékelve, Már épen dudolni kezdte Van — Csi dalát a Gésákából, hogy: »Jaj de furcsa a kinézer. — Jaj de különös...« a mikor a kínai polgártárs arcán ismerős vonásokat fedezett fel. Jobban megnézi, hát a kinézer nem volt más, mint gróf Zichy Jenő, a ki Pekingben leborotváltatta a fejét, mint akármelyik hamisítatlan telivér kinézer. Egyébként a berlini Ostasiatische Correspondenznek táviratozzák Pekingből, hogy gróf Zichy Jenőt a cunghjamenben a kínai miniszterek különös kitüntetéssel fogadták és készséggel megígérték neki a kínai kormány teljes támogatását a magyarok őshazájára vonatkozó kutatásainál.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A huszonötforintos menyasszony.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 14.

Ma korán reggel két cigánynő állított be a városházára. Ott a földszinti folyosón nagy bátran szólították meg a strázsáló rendőrt, hogy hol és merre találják a rendőrbiztos urat, a kinek elmondhatnák az ő nagy panaszukat. A strázsza utbaigazította őket s így nyitottak be aztán az egyik rendőrbiztosi szobába, ahol Selényi rendőrbiztost találták.

— Csókolom a kezét-lábát, biztos úr, nagy panaszszal jöttünk.

— Panaszszal? Hát csak ki vele, no.

— De nem olyan könnyű ám az, biztos úr. Azt sem tudjuk, hol is kezdjük.

— Nos hát majd én segítek. Először is hogy hívnak benneteket?

— Én vagyok a Petrovics Lina, ez meg az öcsém, a Kati.

Válaszolt az egyik, aki már asszony-számba ment, míg a másik fiatal volt és szégyenlősen hallgatott az egész idő alatt.

— Jó. Hová valók vagytok?

— Most itt tanyázunk a szabolcsi erdőben.

Persze, ezzel az volt mondva, hogy nem tudja az asszony, merre is lehet az a falu, a mit illetősegi helyüknek nevezhetnének.

— És hát mi a panasztok?

— Mi? Tetszik látni ezt a lánykát?

S ezzel az asszony megfogta kezénél fogva a fiatal cigánylányt és oda állította a biztossal szembe.

Hát bizony a fiatal cigánylányon volt is mit nézni. Termete karcsu, mint az özé; lábai formásak; két keze piciny; arca kerek és rózsás, ajkai duzzadtak s kivillan közöttük a fogak gyöngysora. Két fekete szemét bátortalanul sűti le, de a hosszukás, bársonyos szempillák alól lopva egy-egy villogó pillantást vet föl. Fekete bogárhaja egy vastag fonatban karcsu derekáig ér s az egész jelenség eszünkbe juttatja a »Cigánybáró« Szaffiját. Csakhogy ez a Szaffi nem festett, nem szinpadai, hanem természetes és való.

A rendőrbiztos mikor már jól megnézte a fiatal cigányszépséget, szólt:

— Látom. Hát mi baj van vele?

— Nagy baj, kérem alássan. Olyanhoz akarják erőszakolni feleségül, akit nem szeret, sőt nem is ismer.

— De én nem megyek! Inkább a kutba ugrom!

Szóla meg erre a leány és a keble szinte hullámoz a fölindulástól.

— Csakhogy az ám a baj, csókolom a kezét-lábát biztos ur, hogy már megvették a Katit.

— Megvették? Ki vette meg?

— Hát a *Gergelits* Dobrán, egy szerbiai majomtáncoltató. Igenis; megvette a Dobrán a Katit a fia részére huszonöt forintért és most lett volna a lakodalom szent Mihály-napján.

— Hanem én nem engedtem, nem is engedek! Sohse láttam azt a legényt, hogy menjek hát hozzá feleségül?

— Mind szép ez, leányom. Szól a biztos a szép Kati szavaira. De hát kitől vett meg a Dobrán téged huszonöt forintért?

— A vajdától, csókolom a kezét. A vajdától, de én nem egyeztem bele és nem is egyezek soha, inkább meghalok.

S a harag villámlik a szép cigányleány szemében, mellette a nénye pedig sirni kezd és úgy panaszkodik:

— Már meg is verte ezért a vajda. A többiek is haragudnak rá, mert a pénzt elköltötték és most a Dobrán követeli vissza. Azt mondja, vagy a Katit viszi Szerbiába a fiához, vagy a pénzt adják vissza.

— Én a pénzből nem láttam egy krajcárt se. És nem megyek a fiához, százszor hívjon is bár, százszor akarjon is megvenni a vajdától. Mert én annak a felesége leszek, a kit szeretek, ha vályogvető, vagy teknővágó cigány lesz is.

Kati e szavaira valami eszébe jut a nényének.

— Hiszen igaz, hogy fiatal a Kati. Tizenöt esztendő. Kap még férjet, ha kell. Aztán meg azt is elégnék tartotta volna a Dobrán, hogy esküvő nélkül ment volna le hozzájuk a Kati. Csak úgy háztűznézőbe, megpróbálni az életet a Dobrán fia mellett, hátha megszerette volna. Hanem hát Kati ezt sem akarta.

— Nem hát. Én csak azt fogom szeretni, aki az uram lesz! Csókolom a kezét a biztos urnak, adjon is nekem valami pecsétes irást, hogy én megmutathassam a vajdának és a

többieknek s engemet ne bántsanak többet a Dobrán fiával.

Könyörgő, zengzetes szóval mondta ezt a szép cigányleány s bizony megesett volna rajta a szive bárkinek is.

A rendőrbiztos aztán megmagyarázta neki, hogy senki sem kényszeríti férjhez ahhoz, a kit nem szeret. A vajda pedig ha elfogadta a huszonöt forintot, az az ő baja, de ő is csak úgy fizeti majd vissza a Dobránnak, ha a bíróság megítéli a visszafizetést.

— Köszönjük ezt is, csókoljuk a kezét. De mégis kérjük, ha adna valami pecsétes irást a biztos ur. Legalább megmutatjuk a vajdának, hogy itt jártunk az urak előtt.

Ezt a szép cigányleány nénye mondta s látszott az arcán, hogy addig nem mozdul ki a szobából, míg a pecsétes irást meg nem kapja. Pedig már az ajtó előtt türelmetlenül várt az ügyesbajos felek serege. Mit tehetett hát mást a biztos, mint pár sor figyelmeztetést irt a vajdának a leány békénahagyása iránt.

És Petrovics Lina megnyugodva távozott az ő szép öcscsével, kezében a pecsétes irással, a mely szerint a huszonöt forintos menyasszony nem köteles férjhez menni ahhoz, a kit nem szeret.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 14. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 56.0 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 5.5 °C

» maximuma: 11.4 °C

» minimuma: 7.0 °C

Párányomás: 6.4 mm.

Relatív nedvesség: 96%

Felhőzet: 8° Cirr—St. N. W.

Szélirány s erő: S. W. 1.

Csapadék 24 órai: 3.0 mm. eső.

Hűvös, változó.

Dr. Czirei.

yek-
i. S
kis
el-
te a
dör-
te-
szü-
ne

ná-
dör-
ovat
rost
az
ci-
al s
va-
ad-

id-
rán,
be-
aly,
féle
tek
ket
Mi-
pott
löl.
, a
ba-

ros
en
ba

itél
Józ
ma
töle
dos
kap
mél
is h
ki

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ jövő heti műsora.

Szombat, okt. 15-én: »Aranylakodalom«, látványosság.
Vasárnap, okt. 16-án d. u. 3 órakor: »Mária bátyja« népszimű, este nyolc órakor »Aranylakodalom«, látványosság.
Hétfő, okt. 17-én: »Serge Panine«, szimű.
Kedd, okt. 18-án: »Böregér«, operette.
Szerda, okt. 19-én: »Dreyfus kapitány«, dráma.
Csütörtök, okt. 20-án: »Jafet tizenkét felesége«, operette.
Péntek, okt. 21-én: »Jafet tizenkét felesége«, operette.

Művészet, irodalom.

⊙ **Otthon.** Sudermann műsájának ez a gyöngye nem nagy közönséget vonzott tegnap a színházba, a minek kielégítő magyarázatául el nem fogadhatjuk a kissé kellemetlen időt, még kevésbé azt a körülményt, hogy ez a darab mar nem képez újonságot nálunk, mert az »Otthon«-t olyan darabnak tudjuk, a melynek épen azokra kellene vonzóerőt gyakorolnia, akik már ismerik, főleg ha olyan előadásban kínálkozik alkalom annak élvezésére, minő a tegnapi volt. Mert a tegnapi előadás igazán művészi színvonalon mozgott, akár az egyes szereplők kiváló alakítását, akár a kitűnő összjátékot vegyük figyelembe. A négy főalak: *Angyal Ilka Magdája*, *Peterdi Schwartze* alvezredese, *Bihari* lelkésze és *Balla* kormánytanácsosa mind egy-egy kabinetalakítása társulatunk eme tehetséges tagjainak, akik művészi tudásuk egész erejét, magasra törő lelkük egész ambícióját lehelték bele nem könnyű feladatuknak minél tökéletesebb megoldásába s ezzel meghazudtolták azt a sokszor hangoztatott frázist, hogy a művész ambíciójának szárnyát szegik az üres padsorok. A megjelent csekély számú közönség nem is fukarkodott elismerésének adójával a kedvencei által nyújtott magas művelzetért s zajosan és ismételt szolította őket a lámpák elé minden felvonás után. A kisebb szerepekben *Benkő Jolán*, *Bodroghyiné*, *Kovács Mariska*, *Delli Lajos* szintén derekasan megállták helyüket s a többivel együtt olyan kerekded, összevágó előadást produkáltak, a mely becsületére vált volna bármely nagy város szinpadának is.

○ **Odry Lehel Aradon.** Az operaház nyugalmazott művésze — ki sok dolgot fog annak adni, ki megírja majd valamikor a magyar színház történetét — az aradi színház tagja lett: aláírta az egyesztendőre szóló szerződést, mely Leszkay András színházhoz köti. Odry a mély bariton és basszus-szerepeket fogja énekelni s egyben operarendezője is lesz a színháznak. Először a Faust Mefisztójában fog föllépni.

Törvénykezés

§ **Sikertelen kísérlet.** Már 1896-ban ítéletet hozott a pécsi kir. törvényszék *Vica* József herendi lakos ellen, a ki egy alkalommal *Babai* István szolgáját gyanuba fogta, hogy tőle tíz forintot ellopott és úgy megverte, rugdosta, hogy az ennek következtében sérvet kapott.

A törvényszék két évi börtönbüntetést mért *Vicára*, mely büntetést a tábla és kuria is helybenhagyott, de vádlott Amerikába ment ki s onnan visszatérve, perújítást kezdett, mi-

nek következtében ma új végtárgyalás volt ügyében.

Azonban a törvényszék nem találta meggyengítettnek a vádat az ujonnan kihallgatott tanuk vallomásai által sem és vádlottat az előbbi ítélettel egyértelműleg két évi börtönre, három évi hivatalvesztésre és panaszosnak fizetendő 50 frt megtérítésére ítélte. Vádlott és a kir. ügyész felebeztek az ítélet ellen, panaszos megnyugodott.

§ **Szabadrábon.** *Löwy* Adolf kereskedő csödbe kerülve, ellene hamis bukás vádja merült fel s ezért a vizsgálóbíró letartóztatta. A vizsgálat most *Löwy* ellen befejeztetett s a letartóztatott kereskedőt a kir. törvényszék tanácsa szabadrábra helyezte.

§ **A mérges pompos készítői.** Annak idején bőven megirtuk lapunkban annak a bűnpörnek a végtárgyalását, melyben most hozott ítéletet az utolsó fórum, a királyi kuria. Ugyanis *Darázson Csapó Mihályné*, egy fiatal menyecske, a szeretőjével, *Oszváth Józseffel* és egy *Takács Józsefné* nevű vén asszonnyal patkányméreg segítségével megmérgezte az urát, *Csapó Mihályt*, a ki nagy kinok közt halt meg. A törvényszék a gonosz hitvest 15 évi, bűntársait, *Oszváth Józsefet* 12 évi és *Takács Józsefnét* 10 évi fegyázra ítélte. A kir. ítéltábla *Csapó Mihálynét* életfogytig tartó fegyházzal, *Takács Józsefnét* 15 évi és *Oszváth Józsefet* 10 évi fegyházzal sújtotta. A kir. kuria *Székács Ferenc* kuriai bíró előadása mellett tegnap helybenhagyta a pécsi kir. tábla ítéletét.

T a n ü g y.

)(**Polgári iskolai magánvizsgák.** A siklósi polgári iskolában folyó hó 7-9. napain tartattak meg a magánvizsgálatok *Salamon József* kir. tanácsos, tanfelügyelő elnökelete alatt. A vizsgálandók mind jó eredménnyel állták ki a vizsgát s a tanfelügyelő maga is külön kérdések feltétele által győződött meg készségükről. A vizsga első napján a szomszédos teremben épen az iskolaszék ülésezett, s ott oly heves volt a vita, hogy zaja a terembe is behatott, ami meglehetősen zavarta a vizsgálat nyugodt folyását.

T Á V I R A T O K

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ma negyedóraig tartó ülést tartott. *Lukács* László pénzügyminiszter benyújtotta a januártól négy hónapra terjedő indennity-javaslatot, melyet baloldalon mozgás fogadott. Továbbá ugyancsak ő beterveztett egy törvényjavaslatot ama városok segélyezéséről, a melyeknek eddig a fogasztási adók bérletéből jövedelmük volt, de ezt az 1898: XVI. és XVII. törvény-cikkek értelmében elvesztik; *Vlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter pedig az elemi és népiskolák körül felmerült kiadásokról adott be javaslatot. *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök indítványára elhatározták, hogy holnap a királyné szobra felállítására szükséges bizottságba 12 tagot választanak; a főrendiház hatot választ, a kormány pedig

tizennyolcat kinevez a művészek, adakozók és műpártolók köréből.

— **Munkás-zavargások Franciaországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a munkás tőzsde bezárásának híre nagy izgalmat keltett s a munkások csoportokban tárgyalták a dolgot. Lyonban a helyőrség készenlétben van. Amiensben a pályaudvarokat katonaság szállta meg; Párisban is a keleti pályaudvart katonaság tartja elfoglalva.

— **Katonai összeesküvés.** („A Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban katonai összeesküvést fedeztek fel. Az összeesküvésben az orléansi herceggel együtt több vazérkari tábornok erősen kompromittálva van.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, okt. 14.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.96; későbbi szállítás: 9.29. — *Tengeri*, májusra: 4.78. — *Rozs*, márciusra: 7.33. — *Zab*, őszre: 5.90.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Oszták* hitelrészvény: 352.40. — *Magyar* hitelrészvény: 378.80 — *Államvasut*: 349.35

Nyilt-tér.*)

D^r. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista
új takarékpénztári palota.
Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Kitűnő

Tátra-Liptói juhtúró,

legfinomabb őszi csemege-sajt
dobozokban 50 kr., 1., — 1.80 frt.

Továbbá friss **Király-csemege-háring**, legujabb **pikáns-sóshal**, és **keleti tengeri-háring**, **Háring-szeletek**, **Bismark-háring** stb dobozokban és darabonként ajánl most friss minőségben:

NICK A. K. csemege-kereskedése
Pécsett, a bazár-udvarban.

Naponta friss

Frankfurti kolbászok és hideg felvágott.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Teljesen jó karban lévő valódi
Bösendorfer

ZONGORA

elköltözködés miatt **jutányosan** eladó.
Czim: **Apácza-u. 5. szám** föld-
szint balra.

Kitünő gyártmány.

Valóban szolid kiszolgálás!

Az első bécsi
férfi és gyermek

R RUHA
AKTÁR

a városház
sarkán.

Igen jutányos árak!

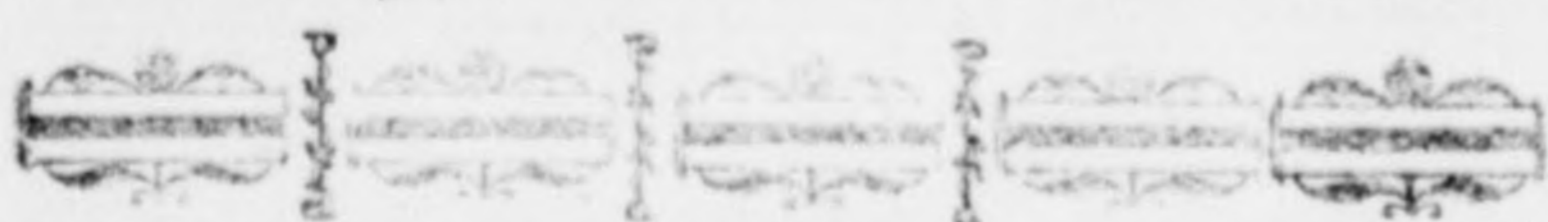
Kevés haszon, nagy forgalom.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár
Goldstein J.
Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)
Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

24.760. sz.
Alisp. 1898.

Hirdetés!

Baranyavármegye központi irodáiban **1899. 1900 és 1901. évek-
ben** szükséglendő

irodai szerek

szállításának biztosítása céljából **folyó évi október hó 24-én d. e. 10
órákor hivatalos helyiségemben** zárt írásbeli ajánlati **versenyár-
gyalást** tartok.

Fölhivom a szállításra vállalkozni óhajtókat, hogy 50 kros bélyeggel ellá-
tott és a vállalati összeg 5%-ának megfelelő értékpapír vagy készpénz-óvadékkal
felszerelt írásbeli ajánlataikat, melyekben az ajánlott összegek pontosan kitünteten-
dők, — öt pecséttel lezárt borítékban a versenyárgyalás kezdetéig **Lechner
Viktor vármegyei I. aljegyzőnél** (Pécsett, vármegyeház, I-ső emelet)
nyujtsák be, hol is a szállítási feltételek, a szükséglet részletes kimutatása és a
kötelezően megszabott minőségű minták a szállítás alatt betekinthesők.

Pécsett, 1898. évi október hó 1-én.

Baranyavármegye alispánja helyett:

Koszits Kámill,

főjegyző.

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.**

Kacskovics Géza

fűszer és csemege kereskedő Pécsett, Jókai-tér 5. sz.

ajánlja legfin. Leipnik-Lundenburgi czukorját kis és nagy süvegekben, nem-
különbön koczka-czukort 5 kilós csomagokban és kimérve, ugyszintén: **kitünő
finom Cuba, Mocca, Arany, Jáva, Ceylon** nagyszemű, **Portorico, Santos** és
pörkölt-kávét, valamint a **legkedveltebb pótkávét**. Továbbá: **Carolinai,
Clace, Japun és Rangau rizseit és árpakásait. Hüvelyes áruit.**

Világítási anyagokat ugymint: **finom amerikai, magyar és (szalon)
császár petróleum és különféle gyertyáit.**

Raktáron tart **legkiválóbb bel és külföldi sajtokat** u. m. **Ementali,
Gorgonzola, Strachino, Groji, Parmezán, Linburgi, Romadour, Imperiál,
Trapista, Tengeri, Kárpáti kövér téglasajt, Késmárki- és Liptói-turót,**
nemkülönbön: **Halak és mustárok, déli-gyümölcsöket, olajokat, kitünő
Thea és Rumot, bel és külföldi cognacot.**

Ezen kívül kaphatók: **minden néven nevezendő fűszer-árak, bel és
külföldi likőrök, borok és pezsgők, valamint mindennemű ásvány- és
savanyu-vizek**

Gőzhengermalmi liszt raktára.

Naponta **friss felvidéki és nagy alföldi rozs-kenyér, valamint friss
jégbehűtött sör, bor, likőr, pálinka és gyümölcs.** Az idény alatt **Arany-
hegyi és Badeni szőlő.**

Dohány-tőzsde. Okmány bélyegek, váltók, úrlapok és összes postai
cikkek, ugyszintén: **játék-kártyák és helybeni hírlapok** árusítása.

Árak a legjutányosabbak. Pontos kiszolgálás.

kitünő tisztelettel

Kacskovics Géza

fűszer és csemege-kereskedő.